

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn 1998

--- o0o ---

Tập 3
Quyển Thứ 62
Hội Thứ Nhất

PHẨM VÔ SỞ ĐẮC
Thứ 18 - 2

Xá-lợi-tử! Nhĩ giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Nhĩ giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Nhĩ giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Nhĩ giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong nhĩ giới, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Chẳng phải nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không mà có khác. Chẳng phải nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa mà có khác. Chẳng phải nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu. Hoặc nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Hoặc nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa. Hoặc nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Tỷ giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tỷ giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tỷ giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tỷ giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong tỷ giới, hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không mà có khác. Chẳng phải tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa mà có khác. Chẳng phải tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà

có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu. Hoặc tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Hoặc tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa. Hoặc tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thiết giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thiết giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thiết giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thiết giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong thiết giới, vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không mà có khác. Chẳng phải thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa mà có khác. Chẳng phải thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu. Hoặc thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Hoặc thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa. Hoặc thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thân giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thân giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thân giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thân giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong thân giới, xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Chẳng phải thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không mà có khác. Chẳng phải thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa mà có khác. Chẳng phải thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu. Hoặc thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Hoặc thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa. Hoặc thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Ý giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ý giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ý giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ý giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong ý giới, pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Chẳng phải ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không mà có khác. Chẳng phải ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa mà có khác. Chẳng phải ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác.

Xá-lợi-tử! Hoặc ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu. Hoặc ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Hoặc ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ xa lìa. Hoặc ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Địa giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thủy hỏa phong không thức giới vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Địa giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thủy hỏa phong không thức giới không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Địa giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thủy hỏa phong không thức giới xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Địa giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thủy hỏa phong không thức giới không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong địa thủy hỏa phong không thức giới vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Chẳng phải địa thủy hỏa phong không thức giới vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải địa thủy hỏa phong không thức giới xa lìa mà có khác. Chẳng phải địa thủy hỏa phong không thức giới không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc địa thủy hỏa phong không thức giới vô sở hữu. Hoặc địa thủy hỏa phong không thức giới không. Hoặc địa thủy hỏa phong không thức giới xa lìa. Hoặc địa thủy hỏa phong không thức giới không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Khổ thánh đế vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tập diệt đạo thánh đế vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Khổ thánh đế không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tập diệt đạo thánh đế không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Khổ thánh đế xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tập diệt đạo thánh đế xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Khổ thánh đế không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tập diệt đạo thánh đế không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong khổ tập diệt đạo thánh đế vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải khổ tập diệt đạo thánh đế vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải khổ tập diệt đạo thánh đế không mà có khác. Chẳng phải khổ tập diệt đạo thánh đế xa lìa mà có khác. Chẳng phải khổ tập diệt đạo thánh đế không

có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc khổ tập diệt đạo thánh đế vô sở hữu. Hoặc khổ tập diệt đạo thánh đế không. Hoặc khổ tập diệt đạo thánh đế xa lìa. Hoặc khổ tập diệt đạo thánh đế không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khác được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khác được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khác được.

Xá-lợi-tử! Vô minh vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu than khổ ưu não vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Vô minh không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu than khổ ưu não không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Vô minh xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu than khổ ưu não xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Vô minh không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu than khổ ưu não không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu than khổ ưu não vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khác được. Xá-lợi-tử! Chẳng phải vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não không mà có khác. Chẳng phải vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não xa lìa mà có khác. Chẳng phải vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não vô sở hữu. Hoặc vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não không. Hoặc vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não xa lìa. Hoặc vô minh cho đến lão tử sầu than khổ ưu não không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khác được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khác được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khác được.

Xá-lợi-tử! Bồ thí Ba-la-mật-đa vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Bồ thí Ba-la-mật-đa không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Bồ thí Ba-la-mật-đa xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Bồ thí Ba-la-mật-đa không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khác được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khác được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không mà có khác. Chẳng phải Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa xa lìa mà có khác. Chẳng phải Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô sở hữu. Hoặc Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không. Hoặc Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa xa lìa. Hoặc Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tinh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát

thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Bốn tinh lự vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn tinh lự không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô lượng, bốn vô sắc định không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn tinh lự xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô lượng, bốn vô sắc định xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn tinh lự không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô lượng, bốn vô sắc định không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định không mà có khác. Chẳng phải bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định xa lìa mà có khác. Chẳng phải bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô sở hữu. Hoặc bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định không. Hoặc bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định xa lìa. Hoặc bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Tám giải thoát vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám giải thoát không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám giải thoát xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám giải thoát không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không mà có khác. Chẳng phải tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ xa lìa mà có khác. Chẳng phải tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô sở hữu. Hoặc tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không. Hoặc tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ xa lìa. Hoặc tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Bốn niệm trụ vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn niệm trụ không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn niệm trụ xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn niệm trụ không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được.

Bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi không mà có khác. Chẳng phải bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi xa lìa mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi vô sở hữu. Hoặc bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi không. Hoặc bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi xa lìa. Hoặc bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên cố này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Không giải thoát môn vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Không giải thoát môn không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Không giải thoát môn xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vô tướng, vô nguyện giải thoát môn xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Không giải thoát môn không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không mà có khác. Chẳng phải không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn xa lìa mà có khác. Chẳng phải không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô sở hữu. Hoặc không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không. Hoặc không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn xa lìa. Hoặc không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên cố này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Năm nhãn vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Sáu thần thông vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Năm nhãn không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Sáu thần thông không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Năm nhãn xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Sáu thần thông xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Năm nhãn không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Sáu thần thông không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong năm nhãn, sáu thần thông vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải năm nhãn, sáu thần thông vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải năm nhãn, sáu thần thông không mà có khác. Chẳng phải năm nhãn, sáu thần thông xa lìa mà có khác. Chẳng phải năm nhãn, sáu thần thông không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc năm nhãn, sáu thần thông vô sở hữu. Hoặc năm nhãn, sáu thần thông không. Hoặc năm nhãn, sáu thần thông xa lìa. Hoặc năm nhãn, sáu thần thông không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên cố

này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Phật mười lực vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Phật mười lực không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Phật mười lực xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Phật mười lực không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí không mà có khác. Chẳng phải Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí xa lìa mà có khác. Chẳng phải Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí vô sở hữu. Hoặc Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí không. Hoặc Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí xa lìa. Hoặc Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Pháp vô vong thất vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tánh hằng trụ xả vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp vô vong thất không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tánh hằng trụ xả không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp vô vong thất xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tánh hằng trụ xả xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp vô vong thất không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tánh hằng trụ xả không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả không mà có khác. Chẳng phải pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả xa lìa mà có khác. Chẳng phải pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả vô sở hữu. Hoặc pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả không. Hoặc pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả xa lìa. Hoặc pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.